

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 22 Lutego v. s. 1824 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ruski Inwalid z dnia 12 lutego ogłosił Najwyższy Manifest, w brzmieniu następującem:

z Bożej Łaski

MY ALEXANDER PIERWSZY
CESARZ i SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYY.
etc. etc. etc.

Objawiamy całemu narodowi.

W dniu szóstym grudnia roku upłynionego, Obwieściliśmy wszystkim wiernym poddanym NASZYM, o szczęśliwem zaręczeniu Nayukochańszego Brata NASZEGO, WIELKIEGO XIĄŻĘCIA MICHAŁA PAWŁOWICZA, z JEJ KRÓLEWSKĄ WYSOKOŚCIĄ, XIĘŻNICZKĄ WILHEMBERSKĄ, KAROLINĄ, nazwaną, po przyjęciu przez NIĄ wyznania Greko-Rossyjskiego, WIELKĄ XIĘŻNĄ HELENĄ PAWŁOWNĄ.

W dniu zaś ósmym teraźniejszego lutego, w obozowej NASZEJ kaplicy, w Pałacu Zimowym, w obecności NASZEJ oraz znakomitszych Urzędników Duchownych i Cywilnych, naypożądańsze zaślubienie ICH CESARSKICH WYSOKOŚCI, za błogosławieństwem Naywyższego, ku radości NASZEJ i całego NASZEGO CESARSKIEGO Domu, uroczyście i szczęśliwie dopełnione zostało.

Obwieszczając o tém NASZYCH wiernych poddanych, wznosimy z głębi duszy dziękczynne modły do Króla Królów za ten nowy dowód Jego Świętej Opatrzności, i prosimy Go, ażeby ział Swe błogosławieństwo na tę nową gałąź Domu NASZEGO, i zachowywał ją dla dobra Rossyi. Mocno jesteśmy przekonani, że pospół z NAMI i wszyscy NASI mili i wierni poddani zaniosą serdeczne modły do Wszęchmocnego, o zdrowie i szczęśliwe powodzenie Nowo-zaślubionych.

Dan w Stolicy Państwa NASZEGO, Sankt-Petersburgu, roku od Narodzenia Chrystusowego tysiąc ośmset dwudziestego czwartego, dnia ósmego lutego, Panowania NASZEGO dwudziestego trzeciego.

Na Autentyku podpisano własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką tak:

ALEXANDER.

W niedzielę zrana, dnia 10 t. m., Najjaśniejsi Zaślubieni, WIELKI XIĄŻĘ JEGOMOŚĆ MICHAŁ PAWŁOWICZ i WIELKA XIĘŻNA JEYMOŚĆ HELENA PAWŁOWNA w apartamentach Swoich przyjmowali zwyczajne powinszowania osób znakomitszych płci obojey, w porządku następującym: 1) Wyższe Duchowieństwo; 2) Rada państwa; 3) Senat; 4) wyżsi oficerowie gwardyi i wojska; 5) wielcy urzędnicy dworu; 6) urzędnicy dworu; 7) sekretarze stanu i minister sekretarz stanu Królestwa Polskiego; 8) szambellani, kamerjunkrowie i inne znakomitsze osoby; 9) ciało dyplomatyczne; 10) Damy korpusu dyplomatycznego; 11) Królowe imeretyjska i mingrejska; 12) Damy honorowe, Panny honorowe, inne Damy znakomitsze i Xiężne Jeorgiańskie. (Cons. Imp)

Ukazy Rządzącego Senatu.

O środkach do wprowadzenia w użycie nowych arszynów.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra

Skarbu, w którym opisując przeszkody, jakie się zdarzyły w rozprzedawaniu przygotowanych, na skutek Naywyższej potwierdzonej dnia 28 czerwca 1810 roku Opinii Rady Państwa, nowych stęplowanych arszynów, donosi, iż dla przyspieszenia sprzedaży i zaprowadzenia w Państwie tych arszynów, P. Minister Skarbu, uważa za konieczną użyć następujących środków: 1) Na pierwszy raz przestać do gubernij nieco więcej nowych arszynów, aniżeli położyły Izby Skarbowe, a mianowicie do 400 t., przez co zrobi się istotnie potrzebny ich zapas, a wydatki, na ich rozwiezienie potrzebne, proporcjonalnie zmniejszy się; na przyszły zaś czas, rozwozić nowe arszyny po guberniach w miarę sprzedaży dostanych dawniej i na zapotrzebowanie Izb Skarbowych. 2) Rozwożenie wyżej pomienionej liczby arszynów nowych uskutecznić w przeciągu zimy 1823 i 1824 roku, a ostateczny termin kupowania ich naznaczyć nieodmiennie do października teraźniejszego 1824 roku, z należytym ogłoszeniem. Od tego pravidła wyjąć należy gubernije syberyjskie, gdzie zostawić należy Gubernatorom Jeneralnym naznaczenie ostatecznego terminu sprzedaży arszynów. 3) Dozor około zaprowadzenia używania tych nowych arszynów w terminie naznaczonym, również i nadzor, ażeby dawniejsze po terminie nie były używane, włożyć na policje miejskie i ziemskie. 4) Jeżeli po upłynieniu naznaczonego terminu kłóć się z handlującymi, przy kupowaniu, lub przedawaniu, używał dawniejszych arszynów, wtedy te odbierać i łamać, jako rzecz zakazaną, a z poymanego na ich używaniu uzyskiwać na rzecz skarbu sztrafą za każdy arszyn po 2 ruble srebrem, z przymuszeniem go, ażeby na miejscu dawnego kupił nowy arszyn. 5) Ażeby i nie prowadzący handlu mieszkańcy mogli powoli opatrzeć się w nowe arszyny, przeto robienia i sprzedaży wszelkich innych, prócz znajomych, pod imieniem drewnianych arszynów składanych, powszechnie zabronić, wkładając przestrzeżenie tego na Policje miejskie i ziemskie. 6) Dla większej łatwości w rachunkach z uzbieranych za arszyny pieniędzy, sprzedaż ich utrzymywać w podskarbstwach powiatowych po wszystkich guberniach, wynnając syberyjskie, w których urządzenie tej sprzedaży zostawić Gubernatorom Jeneralnym. 7) Pieniądze, wchodzące z sprzedaży arszynów, powinny się zbierać w Izbach Skarbowych, dla ich przesłania, dokąd należy, podług postanowienia, na które włożyć i dozor nad całością arszynów. Środki te były przedstawiane przez P. Ministra do uwagi Komitetu PP. Ministrów, który protokołem swym dnia 1 września 1823 roku je utwierdził; na posiedzeniu zaś dnia 11 grudnia objawiono Komitetowi, że CESARZ JEGOMOŚĆ na postanowienie to zezwala. Donosząc o tem Rządzącemu Senatowi, P. Minister Skarbu prosi go, zrobić należyte rozporządzenie, względem przywiedzenia do wykonania wyżej wyrażonych środków około sprzedaży i zaprowadzenia używania nowych arszynów, zalecić temu, komu należy, przez ponowione Ukazy. Rozkazali: względem wypisanego wyżej, Naywyższej potwierdzonego, dnia 11 grudnia 1823 roku postanowienia Komitetu PP. Ministrów dać wiedzieć dla wiadomości i na-

leżytego w potrzebnem zdarzeniu, co do kogo należeć będzie, wykonania, do wszystkich PP. Ministrów, Kontrolera Państwa, Wojskowych Jenerał Gubernatorów zarządzających cywilnemi sprawami, Gubernatorów Cywilnych, Naczelników miast, Naczelników obwodowych, i do Wojskowego Aтамana wojska dońskiego; również do wszystkich rządów gubernialnych i obwodowych, i Wojskowej Kancellaryi Wojska Dońskiego, do Skarbowych Izb i Expédycy, i mieysc urzędowych; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu, do S. Petersburskich i Moskiewskich Departamentow Senatu i ich Powszechnych Zebrań, przestać uwiadomienia. Dnia 4 lutego 1824 roku. (Z 1go Departamentu).

A N G L I A.

Londyn dnia 5 lutego.

(z *Gazety le Conservateur Impartial.*)

Gdy zdrowie Króla Jmci nie dozwalało osobście otworzyć mu parlamentu, lordowie *Liverpool, Eldon, Bathurst* etc. zajęli mieysca w swych wielkich ubiorach parow. O godzinie w pół do trzeciej, Urzędnik Izby Niższej wezwał ich do stawienia się przed szranki. Mówca tej izby przybył niebawnie na czele pewney liczby członków, i Lord kanclerz czytał mowę następującą w imieniu Jego Królewskiej Mości.

„*Milordowie i Mości Panowie!* Jego Królewska Mość, zlecił mi, abym WPanom wyraził żal jego nazywszy, że słabość zdrowia nie dozwala Mu być obecnym w tym czasie na parlamencie.

„Byłoby to szczególnem ukontentowaniem dla Jego Królewskiej Mości, aby był w stanie osobście WPanom powinszować szczęśliwego stanu kraju.

„Handel i przemysł wzrostu nabierają, tak wewnątrz jak i zewnątrz kraju.

„Czynność się podwaja we wszystkich gałęziach przemysłu krajowego.

„Wzrost przychodów jest natym stopniu, iż nie tylko utrzyma kredyt publiczny, i będzie dowodem wielkiej obfitości naszych źródeł, lecz (co najwięcej zajmuje jeszcze J. K. M.) że pozwoli uczynić ulgę dla wielkiej klasy ludu.“

„Rolnictwo się podnosi z upadku, i, dzięki działaniom statecznym przyczyn naturalnych, odzyskuje ono stopień, jaki mu ważność jego zapewnia w rządzie wielkich spraw narodu.“

„W żadney epoce, we wszystkich klassach ludności krajowej tej wyspy, nie panował ten duch porządku czynniejszego, albo mocniejsze uczucie dobrodziejstw, od Opatrzności na nas wylanych.“

„Irlandya, od niejakiego czasu, była przedmiotem szczególnej troskliwości J. K. M. Wszystko obwieszcza tam powrót najlepszego stanu rzeczy, i J. K. M. polega na usiłowaniach WPP. dla zapewnienia pomyślności w tej części Królestwa Zjednoczonego.“

J. K. M., również rozkazał nam uwiadomić WPP., iż ma najmocniejsze powody spodziewania się, że postępy pomyślności naszej nie zostaną zmieszane żadną przerwą spokojności zewnętrzney.“

„J. K. M. ciągle odbiera od mocarstw, sprzymierzeńców swoich, i w ogólności od wszystkich Monarchow i państw, zapewnienia najmocniejszego ich życzenia, względem utrzymywania i ustalenia swych związków przyjacielskich z J. K. M., i nic nie zostało opuszczone ze strony J. K. M., również dla utrzymania powszechnego pokoju, jako też dla uprzątnienia powodu do nieporozumień, a do wzmocnienia i rozszerzenia związków przyjaźni między innemi narodami, a Brytanią Wielką.“

„Układy, tak dawnó przez ambassadora J. K. M. w Konstantynopolu rozpoczęte, względem uprzątnienia nieporozumień między Rosyją a Portą, zostały doprowadzone, jak sobie J. K. M. tuższy, do tego stopnia, iż pożądaný koniec nastąpi.“

„Zawartą została konwencya między N. Cesarzem Jmcią Austryackim, względem uregulowa-

nia należności pieniężnych dla tego kraju, od dworu wiedeńskiego.“

J. K. Mość rozkazał tę konwencyą złożyć WPP., i spodziewa się ich pomocy, co do wypełnienia niektórych jej warunków.“

„Chociaż z niejaką niespokojnością J. K. M. mógł poglądać na początek wojny hiszpańskiej; jednakże dzień ode dnia niespokojność ta staje się wynagrodzoną przez to, że ścisła neutralność, którą K. J. w walce tej zachować postanowił (a cossie WPP. tak szczerze pochwalili), dostatecznie odpowiadziała dobru ludow J. K. M.“

„Co do prowincy amerykańskich, które oświadczyły odlaczenie się swe od Hiszpanii, postępowanie J. K. M. było otwarte i przezorne, a zdania jego we wszystkich czasach szczerze oświadczone były Hiszpanii i innym mocarstwom.“

„K. J. mianował konsulow dla przebywania w celniejszych portach i znakomitszych miastach tych prowincy, dla opieki handlu swoich poddanych.“

„Co do środków dalszych J. K. M. zachował sobie, użyć ich w tej rzeczy z wolnością zupełną, podług tego, jak okoliczności tego kraju, i dobro jego narodu, będą wymagały.“

„*Mości Panowie Izby Niższej:* J. K. M. obowiązał nas uwiadomić WPP. iż wiadomości o stanie skarbu na rok terażniejszy są przygotowane i będą im złożone.“

„Liczne punkta, na jakie potęga morska J. K. M. teraz koniecznie w okolicznościach obecnych podzieloną być musi, i powód, który wymagał wzmocnienia załog w Indyach Zachodnich, sprawiły, iż nie można było uniknąć powiększenia jej zakładow na lądzie i morzu.“

„Król Jmć cieszy się jednak myślą, iż pomimo powiększenia wydatkow zrzadzonych przez te zasilki, można jeszcze będzie, opatrzwszy potrzeby roczne, uczynić, w jakiekolwiek części naszego systematu podatkowego, rozporządzenia, które przyniosą wsparcie w pewnych gałęziach ważnych przemysłu narodowego.“

Milordowie i Mości Panowie. J. K. M. obowiązał nas, abyśmy uwiadomili WPP., iż K. J. był uważnym, na żądanie, wyrażone przez Izbę niższą, na ostatniem posiedzeniu parlamentu, ażeby były ułożone projekta środków, mających za cel, ulepszenie stanu niewolników, murzynów, w Indyach zachodnich.

„J. K. M. rozkazał, ażeby dowody ku temu służące, były WPP. złożone.“

„J. K. M. spodziewa się, że WPP. dołożycie największego starania, i udzielicie wszelkiej, jak tylko można, pomocy, wniesieniom, które im będą uczynione, dla przyspieszenia moralnego ulepszenia murzynów, przez rozległy układ instrukcyi religijney, oraz, wszystkim podobnym środkom, któreby stopniami tenże sam mogły przynieść skutek.“

„Ale J. K. M. zaleca WPP. najmocnie, ażebyście rzecz tę rozważali z taką spokojnością i ostrożnością, jakiej ona wymaga.“

„Podniecać nadzieje przesadzone, pomiędzy tymi, którzy są przedmiotem WPP. dobrośliwości, byłoby równie niebezpieczną dla ich dobra, jak i dla dobra tych, którzy użytkują z ich posługi.“

„J. K. M. pewnym jest, iż WWPP. w tem wszystkim, cokolwiek dąży do odmiany w systemacie zawikłanym, i oddawna trwającym, jako w tem wszystkim, co się tycze bezpieczeństwa znakomitej klasy jego poddanych, tak będziecie przekonani, iż to tylko, co się robi w uczuciu sprawiedliwości i gorliwości, a jest miarkowane roztropnością, będzie środkiem najwłaściwszym do uniknienia nieszczęść, a osiągnięcia największego dobra.“

Po tej mowie, mówca i członkowie izby niższej, którzy z nim przyszli, oddalili się, i zaczęły się obrady w Izbie niższej. P. Rowland Hill podawał adres podziękowania za tę mowę Królewską, wniosek ten popierał P. Daly. Obadwa w najsławniejszych kolorach wystawiali pomyślność Anglii; uczynili też uwagę, iż od ośmiulat

podatki zmniejszone zostały zostu milionami. Co do Ameryki południowej, P. Hill oświadczył, iż on cieszyłby się wprawdzie, ażeby mógł widzieć 16 milionów ludzi mogących używać wolności; ale największej trzeba się trzymać roztrepaności, ażeby osady nie pociągać do zbuntowania się przeciwko macierzystej ziemi. Wystawił ulepszenia, w Irlandyi zrobione, ulepszenia, które wtedy tylko będą miały pomyślny skutek, kiedy naród przestanie się dzielić na dwie strony. P. Brougham nie okazał się zadowolonym z tego wszystkiego, co się działo. Wojna hiszpańska, rzekł on, wcale jest daleką od ukończenia, kiedy Francya widzi się przymuszona, utrzymywać w Hiszpanii od 60ciu do 70ciu tysięcy ludzi.

London dnia 10 lutego.

(z Korrespondenta Hamburskiego).

W niedzielę ministeryum spraw stosunków zewnętrznych odebrało z Malty wiadomość o nagłym zeyściu z tego świata d. 17 stycznia Sir Thomas Maitland, który, jak wiadomo był właścicielem 10go regimentu piechoty, gubernatorem Malty, naczelnym dowódcą siły morskiej angielskiej na morzu śródziemnem, i Lordem Naczelnym Kommissarzem wysp jonskich. Jego starszym bratem jest Lord Lauderdale.

Gazeta nadworna zawiera potwierdzenie Vice Hrabiego Melville, Sir Wiliam Johnstone, Hopes, Sir George Cockburn, Sir George Clerk i William Robert Keith Duglas na Lordow admiralicyi, jako też mianowania P. Chineri na kommissarza do Hiszpanii, dla uregulowania pretensy poddanych angielskich i hiszpańskich.

W sobotę i w niedzielę naradzano się w ministeryum stosunków zewnętrznych bardzo długo. Teraźniejsza francuzka siła morska na wodach Indyy Zachodnich składa się ze czterech okrętów liniowych i 13 fregat.

HISZPANIA.

Madryt dnia 30 stycznia.

(z Gaz. le Conserv. Impari.)

Biegała pogłoska o gwałtownem powstaniu na wyspach filipińskich, wszczętem przeszłego lata. Wczoraj niedawno otrzymał o nim szczegółowe wiadomości, których znaczniejsze wypadki umieszczamy: „Od dawnego czasu niejakiś kapitan Novales stał się podejrzany gubernatorowi Manilli, stolicy wysp Filipińskich. Jenerał chciał go oddać, powierzając mu wyprawę przeciwko Maurom, lecz Novales wnet bunt podnieść postanowił. A tak w noc d. 2 czerwca ostatniego roku, rozkazał porucznikowi Ruiz, pierwszemu swemu współpracownikowi, zabić namiestnika królewskiego, Folgneras, i półkownika Santa-Romana. Rozkaz ten niezwłocznie wykonany został, względem namiestnika królewskiego. Ruiz pchnął go sześć razy puginatłem. Półkownik zaś, na swe szczęście, był o tem uwiadomiony i ratował się ucieczką. Novales udał się do koszar i wzięwszy 400 ludzi, poszedł do pałacu gubernatora, który szczęściem był wtedy w San Miguel z drugiej strony miasta. Wierni oficerowie zbrali swe kompanie, i postanowili bronić prawej władzy. Okrzykami: „Niech żyje Król“ wnet zagłuszone zostały okrzyki buntowników: poymano wielu, którzy krzycząc po ulicach biegali. Jenerał, zebrawszy korpus wojska, próbował wejść przez bramę s. Lucyi; lecz ledwie co dostał się na ulicę arcy-biskupią, aż ze wszystkich okien najmocniejszy ogień sypać się począł. Pałac zajęty został przez spiskowych; potrzeba było sprowadzić działa dla wypędzenia ich ztamtąd. Novales począł tracić odwagę; wnet zewsząd ścisnięty, i nie znajdując wyjścia postanowił poddać się. Ruiz wyskoczył na groblę, ale wnet został poymany. Buntownicy szukali schronienia w kościołach, domach i gdzie tylko mogli. Gubernator, odzyskawszy pałac, wnet zwołał radę wojenną, która wydała wyrok śmierci na Navallesa. Przyznał się on do winy, nie chciał wymieścić współników, i wnet został rozstrzelany. Ruiz i 14ciu sierzantów zostali nazajutrz rozstrzelani. Odtąd spokójność nie była naruszona.

Madryt, dnia 6 lutego.

(z Korrespondenta Hamburskiego.)

Król Jmé wydał dwa ważne wyroki, tyczące się skarbu. Jednym z nich, składającym się z 10 artykułów, zaleca utworzenie kassy umorzenia długów krajowych; drugim, składającym się z 15 artykułów, urządzenie Kommissyi likwidacyoney publicznego długu przy kassie umorzenia.

P. Saldanha, Hrabia Porto Santo, za ofiarowane mu ministeryum marynarki i obu Indyy, podziękował, i został mianowany posłem przy dworze portugalskim. Dotąd piastował on urząd pełnomocnego ministra.

Minister woyny wydał okólnik względem odnowienia siły zbrojney, podług którego, 45 regimenta milicyi prowincjonalney, które przed 7 marca 1820 były, mają zatrzymać swoje imiona. Wszysey oficerowie, którzy przed 7 marca z wojska do czynney milicyi przeszli, zostali na nieograniczony urlop do domów odesłani; oficerowie zaś, którzy opuścili milicyą, w celu niesłużenia rządowi rewolucyjnemu, mogą z podwyższeniem rangi znowu wejść do służby, kiedy sami zechcą.

Wyrokiem Króla Jmci zostały zakazane wszystkie dzienniki, wyjąwszy *Gaceta i Diario* Madryckie, i dzienniki handlu, rolnictwa, umiejętności i sztuk. *Restaurador* oczekiwał się swojego końca, lubo niedawnemi czasy tak śmiało i tak pewnie przeciw temu się oświadczał.

W *Guatimali* nowy naczelnik stronnictwa, nazwiskiem Ariza, znowu powstał, i znowu wielkie gwałtowności popełnił.

W *Hawannie* ważney naszej twierdzy otrzymana wiadomość o oswohobdzeniu Króla, sprawiła nadzwyczajną radość pomiędzy osadnikami.

Utworzenie regimentów z cudziemcow, jest dotąd rozmową codzienną. Właśnie co myślano o utworzeniu korpusu ze 12,000 Irlandczyków, ale podobne wojsko, drożey kosztuje, aniżeli krajowe.

Margrabia Talaru ma za kilka dni nas opuścić.

Słychać, iż na wyraźny rozkaz Króla, sprawa uwięzionych za polityczne przestępstwa ma być ukończoną, w przeciągu 2ch tygodni.

FRANCYA.

Paryż dnia 10 lutego.

(z Gazety Warszawskiej.)

Słychać o znacznych robotach w srodku pałacu *Thulleries*, a mianowicie w pokoju sesyonalnym Rady przy sali tronowej. Roboty te mają się zacząć, gdy w piękney porze roku dwór uda się do *St. Cloud*.

Donoszą z *Tuluzy*, iż powrót jeńców wojennych hiszpańskich do oycyzny, został wstrzymany tymczasowie, podług wysłanych ztąd rozkazów.

Onegdaj przybył tu z Petersburga nadzwyczajny goniec, który wzięwszy inne listy od Posła Cesarско Rosyyskiego, Hrabiego *Pozzo di Borgo*, pojechał wczora do *Madrytu*. Goniec z *Wiednia*, który także onegdaj przybył do *Barona Vincent*, udał się wczoraj rano do *Londonu*.

Niektóre Dzienniki tuteysze zawierają wiadomość z *Madrytu*, iż Król Jmé Hiszpański, na wniosek najwyższej Rady wojenney, względem więźniów skazanych na galery, postanowił, aby ci, którzy wyszedłszy lub uciekłszy z więzienia, udali się pod chorągwie wojska rojalistowskiego i prosząc o złagodzenie kary za dawniejsze swoje występki, przyrzekną wiernie służyć, mogą zostać w służbie do wyjścia czasu ich kary, jeśli do buntowniczych zbrodni nie należeli. Innym zaś ma być skrócona kara, stosownie do ich usług i występku.

Paryż, dnia 10 lutego.

(z Korrespondenta Hamburskiego.)

Niezawodną jest rzeczą, że rząd hiszpański uznał się być dłużnym 34 miliony Francyi, ale to nie potwierdza się, iżby na ich opłacenie przeznaczoną była jakakolwiek gałąź dochodu krajowego. Niczem więc to nie jest, jak prostém uznaniem, bez hypoteki, a nawet bez wyrażenia spo-

sobu opłaty na przyszłość. Kiedy wszystkie okoliczności naszego wdawania się do hiszpańskich interessów wiadome będą, kiedy układy względem utrzymania naszego wojska podpisane i publicznie ogłoszone zostaną, wówczas dopiero się okaże, podług jakiej zasady wspaniałości Francya postępowała w tém pamiętném przedsięwzięciu.

(Wczora gazeta *Journal de Deb.*, z której powyższy artykuł wzięty, umieściła wiadomość pod artykułem z *Madrytu*, iż zupy solne w *Arragonii* i przychód cła *Mirandy*, przeznaczone zostały na opłacenie tego długu).

Zawczora zebrali się ministrowie do strażnika pieczęci, który w przyszłą środę może będzie mógł znajdować się na radzie u Króla Jmci.

Xiąże *Carignan* przybył d. 5 o godzinie 5 rano do *Lyonu*, i zatrzymał się tylko, nim konie odmieniono.

Królewskie towarzystwo, *Société de bonnes lettres* przyznało nagrodę *P. Denain Comptegne* za najlepszy wiersz pod tytułem: *Hommage à l'armée française en Espagne*. (Hold dla wojska francuzkiego w Hiszpanii).

Syn bajońskiego pocztmistrza *P. Detroyat*, który kilka bardzo prędkich podróży z *Madrytu* do *Paryża* odbył, otrzymał od Króla Jmci hiszpańskiego, wizerunek *J. K. M.* bardzo pięknie zrobiony i kosztownie oprawny, z pochlebny dla siebie listem, w którym ten Monarcha oświadcza mu podziękowanie za usługi dla sprawy królewskiej.

Gazeta *Etoile* donosi, podług listów z *Lisbony* pod d. 26 stycznia, że jeszcze ciągle trwają intrygi stronnictwa konstytucyjnego przeciw Królowej Jeymci.

Podług pewnych wiadomości z *Lisbony*, pozyczka, która w Anglii dla Brezylji miała być zawartą, nie przyjdzie do skutku.

Dnia 11. Król Jmci pracował wczora rano z Xiążciem *Doudeauville*, jeneralnym dyrektorem poczt; a potem dał prywatne wysłuchanie Sasko weymarskiemu posłowi *P. Treitlinger* i prezydentowi kolegium elekcyjnego margrabiemu *de la Guiche*.

Wczora zebrali się znowu ministrowie do strażnika pieczęci.

Wczora rozeszła się pogłoska, iż Baron *Eroles* źle przyjął przetożenie jenerala paruczniaka *Marionone*, i że między tymi dwoma oficerami panuje wielkie poróżnienie.

P. M.... urzędnik w ministeryum wojny, został uwięziony, za fałszowanie podpisu ministra wojny i wydanie kilku patentów legii honorowej i orderu ś. *Ludwika*. Około 20 osób, które tą drogą otrzymali ordery, znajduje się w ręku sprawiedliwości. Zapewniają, iż był uorganizowany komitet, który wszystkie do ministra mające wyśse świadectwa fabrykował. Pomiedzy fałszowanymi podpisami, znajduje się i podpis Xiążcia *Bourbon*, którym do 5 o świadectw podpisało. (Wiadomość o zostu uwięzionych, jako też i sfalszowaniu podpisów Xiącia *Bourbona*, podług gazety *Drapeau Blanc* jest bez zasady).

Sąd kasacyjny odesłał na powrót apelacyą 23 zbiegów francuzkich, którzy przeciwko Francyi oręż nosili, do 1go wojskowego sądu dywizyi zachodnich *Pireneów*.

Gazeta *Courrier* porównywa dzisiaj uwagi i oświadczenia północno amerykańskiego prezydenta i angielskich ministrów względem osad hiszpańsko-amerykańskich. Są one, wyraża też gazeta, następujące 1). Każdy kraj macierzysty ma prawo znowu odzyskać swoje osady, a kto się temu opiera, działa przeciw prawu i honorowi 2). Hiszpania może tego prawa użyć względem swych osad 3). Stany Zjednoczone i Anglia opieranie się temu uważają za wykraczające przeciwko prawu i honorowi 4). Zjednoczone Stany i Anglia zaprzeczają każdemu mocarstwu prawa, mieszania się między Hiszpanią i jej osadami, i dawania pomocy jedney przeciwko drugim. Rzecz jest rozstrzygniętą. Hiszpania znowu zdobywać będzie Amerykę, jeżeli będzie mogła, ale żadne inne mocarstwo nie powinno do tego pomagać; tak wyrzekli z tej i z tamtej strony morza atlantyckiego ci, którzy na oceanie *veto* wymówić mogą. Wreszcie oświadczyli ministrowie angielscy, ministrowie Króla, który najwięcej ma osad (*du roi le plus colonial*) iż starali się Hiszpanią przekonać iż uznanie niepodległości osad z dobrem dla niej będzie, a tłumaczenie się ich w tej rzeczy jest godnem uwagi, iż winszują sobie tego szczęścia, że ani angielskie pieniądze, ani ich krew, użyte nie zostały dla zrządzenia terażniejszego stanu rzeczy.

Perpignan dnia 6 lutego.
(z tejże gazety.)

Baron *Eroles* niechce bynajmniey uznać kapitulacyi. On osobiście może wejść do *Barcellona*, ale nie jego wojsko. Od 8 do 10 dni francuzi stoją pod bronią. Piechota śpi w pokrytych korytarzach; artylerzyści znajdują się przy swych działach, a władze obustronne, francuzkie i hiszpańskie, żądały od swych rządów stosownych przepisów.

S Z W A Y C A R Y A.

Szafuza 27 stycznia.

(z gaz. *le Cons. Imp*)

Rząd w *Bernie* ogłosił kilka ważnych urzędzeń. Przez jedno z tych urzędzeń jest zawarowano, że obrządek religii katolickiej jest pozwolony w mieście *Bernie* na czas tak długi, dopóki nie nastąpią nadużycia, lub inne jakie szkodliwe następstwa; lecz razem dodano, że tak duchowni tego obrządku, jako i inni katolicy mają się wstrzymać od wszelkiego rodzaju zachęceń, mających na celu wciągnięcie, pośrednie lub bezpośrednio, protestantów, do zmiany ich religii na katolicką. Każde przewinienie w tym względzie, będzie uważanem jako zgwałcenie praw krajowych, jako naruszenie spokoyności religijnej, i urowo będzie ukaranem. Drugiem z tych urzędzeń jest zakaz, przyjmować synów cudzoziemców, którzy nie nabyli prawa obywatelstwa w *Bernie*, do zakładów wyższej instrukcyi, przeznaczonych do wykładania wyższych nauk. Nie będą także do tego zakładu przypuszczonymi i synowie obywatelów miasta *Berny*, jeśli nie mają niepodległości bytu, i którym ubóstwo rodziców jest przeszkodą do dalszego doskonalenia się w naukach. To drugie urządzenie wielu osobom, zdaje się być bardzo surowem.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	W i a t r y.	Odmiana wpowiast
	dnia 21 god. 6½ z rana	26 cal. 10,9 lin.	— 4 stopni.	Póln. Zach.	Pochmurno
	dnia 22 — — —	27 — 4,4 —	— 6 — —	Póln. Zach.	Pochmurno

Pozwolono drukować. Z polecenia *J.W. Wojennego Litewskiego Gubernatora*.
Andrzej Buchárski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.